

Nr 244.

Af friherre **Lagerfelt m. fl.**, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor.

Enligt bestämmelserna under rubriken nr 103 i gällande tulltaxa medgifves, efter pröfning af vederbörande tullförvaltning, tullfrihet för särskildt inkommande emballage, gammalt och begagnadt, såsom tomma fat, bleckkärl, lådor och dylikt, när det inkommer i retur eller för att återutföras med varor. Liknande bestämmelser äro i Kungl. Maj:ts proposition nr 69 till innevarande års Riksdag föreslagna till intagande i tulltaxeförordningen.

Med stöd af förstnämnda stadgande införas för närvarande hit till landet i afsevärd omfattning redan begagnade smördrittlar, i hvilka smör ånyo förpackas och exporteras. Detta förfaringssätt användes, enligt hvad tillgängliga uppgifter gifva vid handen, så godt som uteslutande af en större engelsk smörfirma med eget kontor i Sverige. Däremot lära de inhemska exportörerna icke begagna sig af denna metod.

Det torde vara uppenbart, att detta förpackande af smör i redan för dylikt ändamål brukade drittlar i mer än ett afseende är ägnadt att menligt inverka å det svenska smörets anseende på den engelska marknaden. Redan den omständigheten, att de äldre drittlarna till det yttre icke gifva samma förmånliga intryck som de nya drittlarna, torde bidra här till. Icke heller bör förbises den fara för försämring af smörets kvalitet, som i större eller mindre grad lätt kan uppstå vid varans förpackning i redan begagnade kärl. Så mycket beaktansvärdare äro dessa förhållanden, som det svenska smöret har att på den utländska marknaden utstå en synnerligen hård konkurrens. Det läser ock med säkerhet kunna antagas, att det svenska smörets konkurrenter icke

skola försumma att, därest de i enstaka fall kunde påvisa dålig kvalitet hos det svenska smöret, begagna detta till ett vapen mot den svenska varan i sin helhet.

Det torde i detta sammanhang böra framhållas, att i det förslag till lag om handel med smör m. m., som den 11 nästlidna februari framlagts i danska folketinget, föreskrift finnes intagen därom, att det smör, som utföres från Danmark, i allmänhet skall vara försedt med särskildt s. k. luremärke. Förutnämnda engelska firma utförsäljer, förutom svenskt, äfven danskt smör. Därest berörda förslag vinner godkännande och det danska smöret sålunda får sitt speciella märke, kommer äfven samtidigt det svenska smörets ursprung att kunna lättare konstateras af firmans kunder, och föreligga i dylikt fall än större skäl för de svenska intressenterna att iakttaga all möjlig omsorg i fråga om det svenska smörets kvalitet.

Såsom redan förut omnämnts, pläga de svenska exportörerna icke förpacka till export afsedt smör i redan begagnade drittlar. I konkurrenshänseende komma de alltså att intaga en ogynnsam ställning i förhållande till den engelska firman, som låter tullfritt införa redan begagnade kärl, kanske ett flertal gånger. Emellertid är det också gifvet, att, därest det svenska smöret genom att förpackas i dylika kärl skulle gå miste om det anseende, det till fromma för vårt land lyckats tillvinna sig på engelsk marknad, äfven dessa inhemska exportörers intressen skulle skadas, ehuru skulden därtill icke låge hos dem själfva, utan hos en utländsk konkurrent.

Äfven den svenska tunnbindarindustrien har ett naturligt intresse af att detta införande af redan begagnade drittlar förhindras, helst som det icke lär kunna förebyggas, att — såsom äfven uppgifves hafva skett — i utlandet förfärdigade drittlar på detta sätt vunnit tullfri införsel i landet.

Med stöd af hvad sålunda anförts få vi hemställa,

att Riksdagen ville besluta, att begagnade smör-drittlar skola vid införsel vara underkastade samma tull som nya dylika drittlar, äfven när de befinnas inkomma i retur eller för att återutföras med varor.

Stockholm den 15 mars 1910.

Israel Lagerfelt.

J. A. Peterson.

B. Santesson.